

Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana
Judecător: S. Suvac
Curtea de Apel Chișinău
Judecători: Iu. Cimpoi, A. Danilov și I. Secrieru

ÎNCHEIERE

27 iunie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența
Președintele completului
judecători

Tatiana Vieru
Maria Ghervas
Iuliana Oprea

examinînd admisibilitatea recursului declarat de Spînu Andrei, Opilat Svetlana, Spînu Dumitru și Spînu Igor prin intermediul avocatului Copacinschi Parascovia,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Cooperativa de Construcție a Locuințelor nr. 175 împotriva lui Spînu Andrei, Opilat Svetlana, Spînu Dumitru și Spînu Igor cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 5 decembrie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de Spînu Andrei, Opilat Svetlana, Spînu Dumitru și Spînu Igor prin intermediul avocatului Copacinschi Parascovia, fiind menținută hotărîrea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 2 martie 2017,

A C O N S T A T A T:

La 12 mai 2016, Cooperativa de Construcție a Locuințelor nr. 175 a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Spînu Andrei, Opilat Svetlana, Spînu Dumitru și Spînu Igor cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea pretențiilor reclamanta a indicat că pîrîții nu au achitat serviciile comunale și anume:

- luna martie 2016 – transportarea deșeurilor – 22,40 lei, ascensor, deservire tehnică – 52 lei, reparații capitale – 15 lei;

- pentru perioada mai 2013 – martie 2016 apa potabilă – 1547,25 lei, deservirea blocului locativ – 1555,25 lei.

În total Spînu Andrei, Opilat Svetlana, Spînu Dumitru și Spînu Igor au admis o datorie în sumă de 3191,90 lei, fapt confirmat prin informația despre calcularea și achitarea serviciilor locativ-comunale prezentată de Întreprinderea Municipală

„InfoCom”.

Cooperativa de Construcție a Locuințelor nr. 175 a mai specificat că încercările de soluționare a litigiului pe cale extrajudiciară s-au soldat cu eșec, deoarece ultimii au neglijat conștient faptul achitării benevole în urma înaintării reclamației.

Solicită reclamanta încasarea din contul lui Spînu Andrei, Opilat Svetlana, Spînu Dumitru și Spînu Igor, în beneficiul său a sumei în mărime de 3191,90 lei și a taxei de stat în sumă de 270 lei.

La 6 februarie 2017, Spînu Andrei, Opilat Svetlana, Spînu Dumitru și Spînu Igor prin intermediul avocatului Copacinschi Parascovia au înaintat acțiune reconvențională împotriva Cooperativei de construcție a locuințelor nr. 175 și Întreprinderii Municipale „InfoCom” prin care au solicitat:

- obligarea Cooperativei de construcție a locuințelor nr. 175, Întreprinderii Municipale „InfoCom” să anuleze parțial ordinele de încasare a numerarului, obligarea efectuării recalculelor cu excluderea volumelor de apă potabilă cu titlu de datorie la plata serviciilor locativ-comunale și excluderea datoriei pentru apă în sumă de 1005,84 lei.

- obligarea Cooperativei de Construcție a Locuințelor nr. 175 și Întreprinderii Municipale „InfoCom” să anuleze parțial ordinele de încasare a numerarului, obligarea efectuării recalculelor cu excluderea din ordinele de încasare a numerarului a datelor despre calcularea plății pentru deservirea blocului locativ cu titlu de datorie pentru lunile aprilie - decembrie 2013, ianuarie - decembrie 2014, ianuarie - octombrie 2015, câte 77,55 lei, în loc de 33.00 lei; pentru lunile noiembrie și decembrie 2015, ianuarie-martie 2016 – câte 76,80 lei, în loc de 33.00 lei, precum și excluderea datoriei pentru acest serviciu în sumă totală de 1555,25 lei și încasarea cheltuielilor de judecată sub forma taxei de stat, în mărime de 100 lei.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediu Ciocana din 2 martie 2017, acțiunea reconvențională înaintată de Spînu Andrei, Opilat Svetlana, Spînu Dumitru și Spînu Igor prin intermediul avocatului Copacinschi Parascovia împotriva Cooperativei de construcție a locuințelor nr. 175 și Întreprinderii Municipale „InfoCom” cu privire la anularea parțială a ordinelor, efectuarea recalculelor și încasarea cheltuielilor de judecată a fost scoasă de pe rol (f.d. 231-233, vol. II).

La baza concluziei primei instanțe de a scoate de pe rol acțiunea reconvențională, a stat faptul că Spînu Andrei, Opilat Svetlana, Spînu Dumitru și Spînu Igor nu au respectat cale extrajudiciară de soluționare a litigiului. Or, o astfel de procedură prealabilă este stabilită pentru asemenea categorii de litigii la art. 16 din Legea contenciosului administrativ.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 2 martie 2017, cererea de chemare în judecată depusă de Cooperativa de Construcție a Locuințelor nr. 175 împotriva lui Spînu Andrei, Opilat Svetlana, Spînu Dumitru și Spînu Igor cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată a fost admisă integral. S-a dispus încasarea din contul pîrîților, Spînu Andrei, Opilat Svetlana, Spînu Dumitru, Spînu Igor, în beneficiul reclamantului, Cooperativa de Construcție a Locuințelor nr. 175, datoria pentru serviciile comunale în mărime totală de 3191,90 lei, precum și taxa de

stat în sumă de 270 lei, iar în total 3461,90 lei (f.d. 234, vol. I).

Nefiind de acord cu hotărîrea primei instanțe, la 21 martie 2017, Spînu Andrei, Opilat Svetlana, Spînu Dumitru și Spînu Igor prin intermediul avocatului Copacinschi Parascovia au declarat apel, solicitând admiterea apelului, casarea integrală a hotărîrii Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana din 2 martie 2017, cu pronunțarea unei noi hotărîri prin care pretențiile reclamantului să fie respinse.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 5 decembrie 2017, a fost respins apelul declarat de Spînu Andrei, Opilat Svetlana, Spînu Dumitru și Spînu Igor prin intermediul avocatului Copacinschi Parascovia, fiind menținută hotărîrea Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana din 2 martie 2017 (f.d. 114, 116-126, vol. II).

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a conchis că prima instanță a dat o apreciere obiectivă și justă probelor administrate, a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii și corect a aplicat normele de drept material și procedural, în consecință adoptînd o hotărîre întemeiată.

Invocînd ilegalitatea deciziei instanței de apel, la 4 mai 2018, Spînu Andrei, Opilat Svetlana, Spînu Dumitru și Spînu Igor prin intermediul avocatului Copacinschi Parascovia a contestat-o cu recurs, solicitînd admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel, cu remiterea cauzei în instanța de apel, pentru rejudecare.

În motivarea recursului s-a invocat că instanța de apel, nu a constatat toate circumstanțele importante pentru soluționarea corectă a pricinii, fiind încălcate normele de drept procedural.

Recurenții au mai specificat că instanța de judecată nu a analizat esența litigiului, nu a luat în considerație faptul că pîrîții-recurenți nu au și nu au avut restanțe la achitarea serviciilor comunale.

Potrivit art. 434 CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Instanța de recurs constată că la dosar este anexată scrisoarea Curții de Apel Chișinău din 22 ianuarie 2018, prin care a fost expediată copia deciziei instanței de apel în adresa părților (f.d 127, vol. II).

Recurenții în cererea de recurs a specificat faptul că au recepționat copia deciziei recurate la 5 martie 2018, însă la dosar nu sunt probe care ar certifica data recepționării copiei deciziei instanței de apel.

Prin urmare, Colegiul consideră că recursul a fost declarat în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) CPC, după parvenirea dosarului un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acestuia.

La 22 mai 2018, în adresa intimatului a fost expediată copia recursului, însă pînă la data stabilită pentru examinarea admisibilității recursului, în adresa Curții Supreme de Justiție nu a parvenit referința prin care intimatul să-și expună poziția față de temeiurile invocate în recurs.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele cauzei civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În favoarea concluziei enunțate se invocă următoarele argumente.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor a verificat dacă recursul este formulat de persoana în drept să-l declare, dacă este depus în termen și dacă nu a fost examinat anterior, și a făcut un raport verbal în fața completului de judecată instituit în mod legal.

Materialele cauzei certifică faptul că recursul nu a fost examinat anterior, fiind respectate, totodată, dispozițiile art. 430 din Codul de procedură civilă.

Audiind raportul verbal al judecătorului-raportor și verificând încadrarea în dispozițiile art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă a temeiurilor invocate în recurs, precum și având în vedere poziția formulată în referință, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată existența temeiului prevăzut la art. 433 lit. a) CPC, din următoarele considerente.

Ab initio, în conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural. În cazul respectiv, judecarea recursului exercitat conform Secțiunii a II-a, Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, are un caracter devolutiv și privește doar problemele de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, nu și temeinicia ei în fapt.

În același context, instanța de judecată subliniază că un stat care dispune de instanțe de recurs are obligația să se asigure că justițiabilii săi se bucură de principiile unui proces echitabil garantate de articolul 6 parag. (1) din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, în special, de dreptul de acces la o instanță și de dreptul de a fi auzit (a se vedea, de exemplu, *Erfar – Avef v. Grecia*, 27 martie 2014, parag. 39 – 40; *Lebedinschi v. Republica Moldova*, 16 septembrie 2015, parag. 32).

Cu privire la primul aspect, instanța de recurs observă că dreptul de acces la un tribunal al unei persoane poate fi limitat, inclusiv în cazul admisibilității contestațiilor înaintate prin intermediul căilor de atac, pentru că prin însăși natura sa, recursul trebuie reglementat de către stat, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere. În acest sens, condițiile pentru autorizarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile instituite pentru o cale de atac ordinară (a se vedea, inter alia, *Marc Brauer v. Germania*, 1 septembrie 2016, parag. 34; *Miessen v. Belgia*, 16 octombrie 2016, parag. 64; *Samardžić v. Croația*, 20 iulie 2017, parag. 28).

Astfel, în conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4).

În aceeași ordine de idei, alin. (2) și (3) ale art. 432 din Codul de procedură civilă prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alineatul (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au condus sau ar fi putut conduce la soluționarea greșită a pricinii, în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară sau în cazul în care erorile comise au condus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Prin urmare, reglementările referitoare la formalitățile și termenele impuse de articolele 433 și 432 alin. (2)-(4) din Codul de procedură civilă sunt formulate suficient de clar și urmăresc protejarea interesului părții, dar și competența asigurării interpretării unitare a legii de către Curtea Supremă de Justiție. Aceste limitări urmăresc un scop legitim, îndeplinind cerințele securității juridice și buneii-administrații a justiției (a se vedea, *mutatis mutandis*, *Beniamin Nersesyan v. Armenia*, 19 ianuarie 2010, parag. 22; *Erfar – Avef*, ibidem, parag. 41, *Marc Brauer*, ibidem, parag. 35; *Miessen*, ibidem, parag. 67; *Trevisanato v. Italia*, 16 decembrie 2016, parag. 36 – 37, *Sturm v. Luxemburg*, 27 iunie 2017, parag. 36).

Din perspectiva acestor drepturi garantate de Convenția Europeană, completul Colegiului de control judiciar își propune să verifice esența și temeiurile recursului, inclusiv dacă argumentele recurentului referitoare la ilegalitatea deciziei atacate, în limitele în care au fost formulate, întrunesc condițiile necesare pentru a declara admisibilă cererea acestuia.

În speță, instanța observă că recurenții Spînu Andrei, Opilat Svetlana, Spînu Dumitru și Spînu Igor prin intermediul avocatului Copacinschi Parascovia au criticat decizia Curții de Apel Chișinău din 5 decembrie 2017 în baza articolului 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, așa cum este prevăzut, în mod obligatoriu, la articolul 437 alin. (1), lit. f) din același cod.

Din analiza minuțioasă a conținutului cererii de recurs în raport cu decizia contestată/procedura în ansamblu, reiese în mod cert că recurenții a reluat criticile formulate în faza procesuală anterioară și asupra cărora instanța de apel s-a pronunțat detaliat, în special asupra condițiilor prelevării apelor uzate.

În baza celor prezentate, completul Colegiului constată că observațiile lui Spînu Andrei, Opilat Svetlana, Spînu Dumitru și Spînu Igor prin intermediul avocatului Copacinschi Parascovia nu dezvăluie nici o aparență a încălcării normelor de drept material sau procedural, dar nici a încălcării drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Prin urmare, temeiurile inserate în recurs nu pot fi calificate ca esențiale și nu ar putea obliga instanța de recurs să primească cererea acestuia spre examinarea în fond și, eventual, să caseze/modifice hotărârea judecătorească contestată. În mod corespunzător, punctele de vedere al recurentului nu sunt compatibile cu cerințele prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) sau (4) din Codul de procedură civilă, iar, în consecință, recursul dedus judecății nu corespunde condiției de a fi „efectiv” (a se

vedea, de exemplu, Petrovic v. Luxemburg, 17 februarie 2011, parag. 31 – 33, Sturm v. Luxemburg, ibidem, parag. 32).

Din aceste raționamente, instanța de judecată reține existența temeiului prevăzut la art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă. În atare situație, conjunctura stabilită mai sus confirmă lipsa unui formalism excesiv și respectarea unui raport rezonabil de proporționalitate dintre scopul urmărit și mijloacele folosite, iar, în opinia instanței, însăși substanța dreptului de acces la instanță nu a fost afectată.

Cât privește dreptul justițiabilului „de a fi audiat”, garantat de art. 6 parag. 1 din Convenție, instanța notează că obligația de a motiva o hotărâre judecătorească poate varia în funcție de natura deciziei în cauză (a se vedea, inter alia, Helle v. Finlanda, 19 decembrie 1997, parag. 55; Latourniere v. Franța, 10 decembrie 2002, parag. 2; Hansen v. Norvegia, 2 octombrie 2014, parag. 71 – 74). De fapt, în concepția instanței europene, art. 6 parag. (1) nu impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes”, ceea ce s-a constatat în prezenta cauză (a se vedea, mutatis mutandis, Kukkonen v. Finlanda (nr. 2), 13 ianuarie 2009, parag. 24; Benjamin Nersesyanyan, ibidem, parag. 23 – 24; Akaki Tchaghiashvili, ibidem, parag. 34 sau Papaioannou v. Grecia, 2 iunie 2016, parag. 45).

În conformitate cu art. 440 alin.(1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Astfel, având în vedere circumstanțele stabilite supra, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție decide în mod unanim că recursul declarat de Spînu Andrei, Opilat Svetlana, Spînu Dumitru și Spînu Igor prin intermediul avocatului Copacinschi Parascovia nu ridică probleme de drept și nu poate fi acceptat spre examinarea în fond, urmând a fi considerat inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 432, 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC al RM, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

D I S P U N E:

Recursul declarat de Spînu Andrei, Opilat Svetlana, Spînu Dumitru și Spînu Igor prin intermediul avocatului Copacinschi Parascovia se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecător

Tatiana Vieru

judecători

Maria Ghervas

Iuliana Oprea